

TEA L'H

TRIBUNAL
ECONÒMIC
ADMINISTRATIU
DE L'HOSPITALET

MEMÒRIA
2025

Ajuntament de L'Hospitalet

Índex

1. Presentació i balanç d'actuació	4
2. El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet. Composició, funcionament i seu	7
3. Activitat del TEALH en compliment de les seves funcions	10
3.1. L'aplicació de les ordenances fiscals vista a través de les reclamacions econòmiques administratives	10
3.1.1. Ordenança fiscal núm. 1.01, reguladora de l'impost sobre béns immobles	10
1. Subjecte passiu en cas d'assignació de l'ús i gaudi del bé immoble a un dels copropietaris	10
2. Efectes tributaris derivats de l'alteració de la descripció cadastral d'un bé immoble	13
3. Suspensió del termini màxim per a dictar resolució de devolució d'ingressos indeguts. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte	16
4. Efectes jurídics de valors cadastrals i ponència parcial declarats nuls	17
3.1.2. Ordenança fiscal núm. 1.03 reguladora de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana	19
1. Inexistència d'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana: no realització del fet imposable	19
3.1.3. Ordenança fiscal núm. 2.03 reguladora de la taxa per la recollida d'escombraries del comerç, la indústria i les activitats professionals	20
1. Devolució d'ingressos de l'AEAT amb retenció per deutes de taxa municipal	20
3.2. Informes emesos a petició de l'Ajuntament de L'Hospitalet	21
3.3. Dictamen sobre projectes d'ordenances fiscals	21
3.3.1. Ordenança Fiscal núm. 2.14 - reguladora de la taxa per la prestació de serveis municipals de salut	21
4. Activitats de difusió institucional	24
5. Observacions i suggeriments	25

6. Dades estadístiques 2025 -----	27
6.1. Entrada de reclamacions econòmic administratives -----	27
6.2. Resolució de reclamacions econòmic administratives -----	29
6.3. Recursos contenciosos administratius -----	30

1.

Presentació i balanç d'actuació

La Memòria que ara es presenta recull l'activitat desenvolupada pel Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet (TEALH) al llarg de l'any 2025, així com algunes dades comparatives del període 2012-2025, a comptar des de la seva constitució en el mes d'abril de 2012.

Aquesta Memòria, a més de proporcionar informació sobre el conjunt de l'activitat realitzada pel TEALH durant l'any 2025, pretén donar a conèixer el Tribunal al conjunt de la ciutadania. Amb aquest objectiu, es presenta a continuació una breu presentació del TEALH, de les seves característiques i finalitats, així com de les funcions que té legalment atribuïdes, que són les que, principalment, donen contingut i estructura a la Memòria.

El TEALH és el primer òrgan municipal creat a Catalunya per a la resolució de les reclamacions econòmic administratives (i, fins l'actualitat, l'únic a Catalunya). Es va constituir en abril de 2012, quan L'Hospitalet va assolir una població superior als 250.000 habitants i, per tant, li va resultar d'aplicació el règim d'organització dels municipis de gran població, d'acord amb l'article 121 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LBRL), en la redacció donada per la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local. Cal assenyalar que la constitució d'un òrgan especialitzat per a la resolució de les reclamacions econòmic administratives és una obligació legal exigida pel propi tenor de l'article 137.1 de la LBRL i per la Disposició Transitòria primera de la Llei 57/2003, de 16 de desembre. La creació del TEALH al municipi de L'Hospitalet es va realitzar en compliment d'aquesta obligació legal.

Entre les característiques del TEALH, cal destacar la seva especialització i la seva actuació amb criteris d'independència tècnica i gratuïtat. El TEALH és un òrgan especialitzat en matèria tributària que també té competència per a resoldre reclamacions econòmic administratives en relació a actes de recaptació d'ingressos de dret públic no tributaris, de competència municipal. Una altra característica essencial del TEALH és la seva independència funcional, que és clau en la separació de les funcions d'aplicació dels tributs i de revisió, i que garanteix la imparcialitat de les seves resolucions.

Pel que fa a les finalitats del TEALH, la independència funcional i la gratuïtat del procediment el converteixen en un instrument al servei de la ciutadania i de les entitats per a la tutela efectiva dels seus drets, sense que hagin d'acudir a un procés, en el cas que s'estimi la reclamació, davant els Tribunals de Justícia, amb la consegüent reducció de la litigiositat en la via jurisdiccional contenciosa administrativa.

També és un òrgan que serveix a l'Ajuntament (en el seu exercici de les competències tributàries municipals), en el marc dels principis de legalitat i seguretat jurídica, mitjançant les funcions d'emissió de dictàmens sobre els projectes d'ordenances fiscals i d'informes i estudis en matèria tributària, funcions a les quals ens referim a continuació.

Aquestes són, per tant, les funcions que té legalment atribuïdes el TEALH, segons dicta l'article 137.1 de la Llei reguladora de les Bases del Règim Local:

- a. *“El coneixement i resolució de les reclamacions sobre actes de gestió, liquidació, recaptació i inspecció de tributs i ingressos de dret públic, que siguin de competència municipal.*
- b. *El dictamen sobre els projectes d'ordenances fiscals.*
- c. *Cas de ser requerit pels òrgans municipals competents en matèria tributària, l'elaboració d'estudis i propostes en aquesta matèria”.*

El contingut de la Memòria anual és coherent amb aquestes funcions del TEALH i dona compliment a la previsió establerta a l'article 10, apartat 11, del Reglament Orgànic del TEALH (publicat al BOP de Barcelona de 15 de febrer de 2012), segons el qual s'ha de: *“Presentar, davant el Ple municipal i dins del primer trimestre de cada any, la Memòria anual de les activitats del TEALH, on s'exposarà l'activitat desenvolupada, i es recolliran les observacions que resultin de l'exercici de les seves funcions; així com els suggeriments que considerin oportuns per millorar el funcionament dels serveis sobre els quals es projecten les seves competències”.*

D'acord amb aquesta previsió normativa, la Memòria que ara es presenta recull les activitats desenvolupades pel TEALH al llarg de l'any 2025 que s'estructuren sistemàticament en quatre grans apartats:

- a. La resolució de reclamacions.
- b. Els informes emesos a petició de l'Ajuntament.
- c. El dictamen sobre projectes d'ordenances fiscals.
- d. Les activitats de difusió institucional.

Així mateix, es dedica un últim apartat a les observacions i suggeriments que preveu la norma citada.

Pel que fa a la primera de les funcions legalment atribuïdes (coneixement i resolució de les reclamacions econòmiques administratives), es pot assenyalar que durant l'any 2025 s'ha mantingut el nombre de reclamacions presentades: 9 reclamacions econòmiques administratives presentades el 2025, el mateix nombre que en 2024. Les reclamacions econòmiques administratives que han tingut entrada el 2025, per altra banda, suposen, conjuntament, amb les entrades de 2024, el nombre més baix des de la constitució del TEALH, pels motius que a continuació explicarem.

Aquest descens és degut a la delegació, en la Diputació de Barcelona, de les funcions de gestió, liquidació, inspecció i recaptació d'una gran part dels tributs i altres ingressos de dret públic locals, acordada pel Ple municipal de l'Ajuntament en data 9 d'octubre de 2020 i 9 de desembre de 2021 i modificada el 28 de gener i 29 de juliol de 2025, donat que les actuacions realitzades per l'Organisme de Gestió Tributària de la Diputació de Barcelona no són susceptibles de reclamació econòmic administratives davant d'aquest Tribunal Econòmic Administratiu.

Per conceptes, destaquen les reclamacions entrades per la taxa de residus, seguides de les relatives a l'impost sobre béns immobles. Pel que fa a les reclamacions resoltes, la majoria han sigut en relació a l'impost sobre béns immobles. Si tenim en compte el sentit de la resolució de les reclamacions, cinc han estat estimades, tres han estat desestimades i una ha estat inadmesa per manca de competència.

El balanç de l'any és positiu. A 31 de desembre de 2025 restaven pendents de resolució 11 reclamacions, si bé el TEALH només tenia constància formal de 8 d'elles perquè les altres 3, presentades a l'Ajuntament el mes de desembre, no van ser registrades al TEALH fins al 2026.

En relació als recursos contenciosos administratius presentats davant dels Jutjats Contenciosos Administratius contra resolucions expresses o presumptes del TEALH, en 2025 s'han presentat quatre recursos contra resolucions del TEALH. Al llarg de l'any 2025 només s'ha rebut una sentència contenciós administrativa parcialment estimatòria i a 31 de desembre de 2025 només es trobaven pendents de resolució quatre recursos.

Amb la finalitat d'oferir una visió de conjunt i evolutiva de l'activitat del TEALH, aquesta Memòria inclou també dades comparatives del període 2012-2025, des de la constitució del TEALH al mes d'abril de 2012, que es recullen a l'apartat VI "DADES ESTADÍSTIQUES".

Pel que fa a la funció d'elaboració d'estudis i informes, en 2025 el Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet va rebre una petició per part dels òrgans competents en matèria tributària de l'Ajuntament, que va ser resolta amb caràcter d'urgència.

Finalment, quant a la tercera funció del TEALH —el dictamen sobre els projectes d'ordenances fiscals—, durant l'any 2025 el TEALH s'ha pronunciat en relació a les propostes de modificació de l'Ordenança Fiscal núm. 2.14, reguladora de la Taxa per a la prestació dels serveis municipals de salut, tal com es detalla a l'apartat III.3 d'aquesta Memòria

2.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet. Composició, funcionament i seu

D'acord amb la normativa vigent —en concret, l'article 137 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i l'article 6 del Reglament orgànic del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet (ROTEALH)—, el TEALH ha d'estar constituït per un nombre imparell de membres, amb un mínim de tres, designats pel Ple de la Corporació a proposta de l'Alcaldia-Presidència, entre persones amb titulació universitària superior i de reconeguda competència tècnica en l'àmbit tributari. Actualment, el TEALH està integrat per tres membres: un president i dos vocals, un dels quals, tal com preveu l'esmentat article 6 del ROTEALH, exerceix també les funcions de secretari de l'Òrgan.

En compliment dels esmentats preceptes legals, el Ple de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat, en sessió ordinària de 29 de juliol de 2025, va aprovar amb el quòrum de la majoria absoluta exigida legalment per l'article 137.4 LBRL, l'acord pel qual es modifica en part la composició del TEALH en el sentit de cessar a la Sra. Cristina Serrano Sánchez com a vocal secretària suplent primera i nomenar com a tal a la Sra. Gemma Esteve Sánchez. Pel que fa a la resta dels membres, titulars o suplents que han de substituir-los en cas d'absència, malaltia, vacant o altres causes legalment establertes i que havien estat nomenats per acord del Ple de l'Ajuntament el 28 de setembre de 2022, es manté vigent la resta de determinacions contingudes en l'esmentat acord, de forma que el Tribunal resta constituït de la manera següent:

Membres titulars:

- **President:** Sr. Rafael de Olañeta de Fernández-Grande
- **Vocal:** Sra. Montserrat Casanellas Chuecos
- **Vocal Secretària:** Sra. Silvia Verano Gil

Membres suplents:

- **Vocal Suplent:** Sra. María Luisa Esteve Pardo
- **Vocal Secretària suplent primera:** Sra. Gemma Esteve Sánchez
- **Vocal Secretària suplent segona:** Sra. María del Mar Duran Biarnau

La composició del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet és mixta, atès que inclou tant personal funcionari de carrera de l'Ajuntament de L'Hospitalet —com la Vocal secretària titular i les dues vocals secretàries suplents, primera i segona—, com personal extern a la Corporació.

En aquest darrer cas, en formen part el Sr. Rafael de Olañeta de Fernández-Grande, la Sra. Montserrat Casanellas Chuecos i la Sra. María Luisa Esteve Pardo, que exerceixen, respectivament, els càrrecs de president titular, vocal titular i vocal suplent.

Tal com estableix el seu Reglament orgànic, el Tribunal disposa de l'estructura administrativa de suport necessària per al desenvolupament adequat de les seves funcions i, en compliment d'aquesta previsió, el TEALH compta amb una funcionària de carrera municipal adscrita que presta el suport tècnic i administratiu al Tribunal.

D'acord amb el que disposa l'article 3 del seu Reglament orgànic, el Tribunal Econòmic Administratiu està adscrit orgànicament a l'Àrea d'Alcaldia-Presidència i el seu funcionament es fonamenta en els principis d'independència tècnica, celeritat i gratuïtat, tal com estableix l'article 4.4 del Reglament orgànic del TEALH, fet que garanteix que l'òrgan exerceixi les seves funcions amb plena autonomia i sense estar sotmès a instruccions de cap altre òrgan municipal.

Per exercir les funcions que li atribueix la normativa vigent, el Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet actua mitjançant dues formes d'organització: mitjançant el Ple del TEALH i mitjançant els òrgans unipersonals. El Ple està integrat pels tres membres del Tribunal —el president i les vocals—, exercint una de les vocals, també, les funcions de secretària de l'Òrgan. D'altra banda, els òrgans unipersonals van ser constituïts per resolució del president del Tribunal de data 6 de febrer de 2023, en aplicació del que disposen els articles 10.6 i 7.3 del Reglament orgànic del TEALH. Des d'aleshores, exerceixen com a òrgans unipersonals els tres membres titulars del Tribunal: el senyor Rafael de Olañeta de Fernández-Grande, la senyora Montserrat Casanellas Chuecos i la senyora Silvia Verano Gil.

Pel que fa a l'àmbit competencial, correspon al Ple del TEALH la resolució de les reclamacions econòmic administratives que s'han de tramitar pel procediment general, regulat al capítol II del títol II del Reglament orgànic. Igualment, és competència del Ple la resolució dels recursos extraordinaris de revisió interposats contra els seus propis actes, així com la tramitació dels procediments especials de nul·litat de ple dret i de declaració de lesivitat dels acords i resolucions dictats pels òrgans del Tribunal. A més, el Ple és l'encarregat d'elaborar estudis, informes i propostes en matèria tributària que li siguin sol·licitats pels òrgans municipals competents, així com els dictàmens corresponents als projectes d'ordenances fiscals.

Correspon als òrgans unipersonals la resolució de les reclamacions econòmic administratives que s'han de tramitar mitjançant el procediment abreujat, regulat al capítol III del títol II del Reglament orgànic del TEALH. Aquest procediment és aplicable quan la quantia de la reclamació és inferior a 6.000 euros o en aquells supòsits específics en què s'al·lega exclusivament la inconstitucionalitat o illegalitat de les normes, la manca o el defecte de notificació, la insuficiència de motivació o la incongruència de l'acte impugnat, així com en la resta de circumstàncies previstes reglamentàriament. Així mateix, els òrgans unipersonals exerceixen les altres competències que els atribueixi expressament el Reglament orgànic del TEALH i la normativa jurídica aplicable.

La seu i oficina del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet, des del moment de la seva constitució al 2012, estan ubicades a la masia de Ca N'Arús, situat a la rambla de la Marina, número 417, al barri del Centre de L'Hospitalet de Llobregat.

3.

Activitat del TEALH en compliment de les seves funcions

3.1. L'aplicació de les ordenances fiscals vista a través de les reclamacions econòmiques administratives

3.1.1. Ordenança fiscal núm. 1.01, reguladora de l'impost sobre béns immobles

1. Subjecte passiu en cas d'assignació de l'ús i gaudi del bé immoble a un dels copropietaris

En l'expedient de la reclamació econòmic administrativa número REA 9/2024 s'analitza el recurs presentat per un contribuent que manifesta la seva disconformitat amb la divisió de la quota tributària corresponent a l'Impost sobre Béns Immobles per entendre que el pagament íntegre del tribut hauria de correspondre a l'altre copropietari dels dos immobles objecte de controvèrsia, la seva ex parella, ja que és qui, en virtut de la corresponent sentència de divorci, té atribuït el seu ús i gaudi. El recurrent fonamenta la seva argumentació en l'apartat segon de l'art. 233-23 del Codi Civil de Catalunya d'acord amb el qual quan s'atribueix l'ús de l'habitatge a un dels cònjuges per motiu de separació o divorci *"les despeses ordinàries de conservació, manteniment o reparació de l'habitatge, inclosos els de comunitat i subministres, i els tributs i taxes de meritació anual corren a càrrec del cònjuge beneficiari del dret d'ús"*.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet de Llobregat desestima el recurs en base als següents arguments:

- En primer lloc, l'art. 61.1 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals (en endavant, TRLRHL) i, en termes equivalents, l'art. 2.1. de l'Ordenança Fiscal núm. 1.01, reguladora de l'Impost sobre Béns Immobles de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat (en endavant OFIBI), defineix el fet imposable de l'Impost sobre Béns Immobles del següent mode: *"Constitueix el fet imposable de l'impost la titularitat dels següents drets sobre els béns immobles rústics i urbans i sobre els béns immobles de característiques especials: a) D'una concessió administrativa sobre els propis immobles o sobre els serveis públics a què es trobin afectats. b) D'un dret real de superfície. c) D'un dret real d'usdefruit. d) D'un dret de propietat"*.

En aquest context, tant el recurrent com la seva ex parella són titulars d'un dret de propietat sobre els béns immobles objecte de controvèrsia i, consegüentment, ambdós realitzen el fet imposable de l'IBI en els termes establerts als arts. 61.1 TRLRHL i 2.1 de l'OFIBI. Per contra, el dret d'ús i gaudi atribuït a l'ex parella del recurrent pel conveni regulador de la separació, confirmat amb posterioritat mitjançant sentència judicial, no és un dret real generador del

fet imposable de l'IBI. En efecte, el dret d'ús i gaudi de l'habitatge atribuït a l'ex parella del recurrent no és equiparable, jurídicament, al dret real d'usdefruit ni a cap dels restants drets contemplats als arts. 61.1 TRLRHL i 2.1 OFIBI i, per tant, dit dret d'ús i gaudi no comporta la realització del fet imposable de l'IBI i, en conseqüència, tal dret no fa néixer la corresponent obligació tributària.

- En segon lloc, l'art. 63 del TRLRHL i, en equivalent sentit, l'art. 4.1. de l'OFIBI, atribueix la condició de subjecte passiu del tribut, a títol de contribuent, a qui ostenti la titularitat del dret que, en cada cas, sigui constitutiu del fet imposable de l'impost i, per tant, a qui correspongui la condició de concessionari, superficiari, usufructuari o bé propietari del corresponent bé immoble. En conseqüència, tant el recurrent com la seva ex parella són subjectes passius de l'IBI, a títol de contribuents, en la mesura en que ambdós són titulars del dret de propietat constitutiu del fet imposable de l'IBI en els termes expressats al punt anterior.

Però, a més, cal tenir en compte que quan la titularitat del dret constitutiu del fet imposable correspon a dues o més persones, circumstància que esdevé en el cas que s'analitza a la present resolució, totes elles queden solidàriament obligades al compliment de totes les prestacions tributàries exigibles, de manera que l'Administració competent es podria dirigir a qualsevol d'elles per exigir-los la satisfacció total del deute tributari corresponent. En aquest sentit, l'art. 35.7 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, determina que *"la concurrència de diversos obligats tributaris en un mateix pressupòsit d'una obligació determina que quedin solidàriament obligats davant l'Administració tributària al compliment de totes les prestacions, llevat que per llei es disposi expressament una altra cosa (...). Quan l'Administració només conegui la identitat d'un titular ha de practicar i notificar les liquidacions tributàries a nom seu, el qual està obligat a satisfer-les si no sol·licita la seva divisió. A aquest efecte, perquè sigui procedent la divisió és indispensable que el sol·licitant faciliti les dades personals i el domicili dels restants obligats al pagament, així com la proporció en què cada un d'ells participi en el domini o dret transmès"*. Així mateix, en termes equivalents, l'art. 4.3 de l'OFIBI estableix que: *"(...) es podrà exigir el pagament de l'impost a cadascun dels comuners, en la seva condició de subjectes passius, en proporció a la seva respectiva participació, sempre i quan es conegui la seva identitat, número d'identificació fiscal i domicili fiscal de tots els comuners, i es considerarà en tot cas un pagament parcial de la totalitat del deute tributari. En cas contrari, es podrà exigir el pagament total de l'impost a qualsevol d'ells. No procedeix la divisió quan alguna de les quotes resultants sigui inferior a l'import per sota del qual procedeix l'exempció de l'impost d'acord amb l'article 6 d'aquesta ordenança fiscal"*.

En aquest context, en la mesura en que tant el recurrent com la seva ex parella són copropietaris dels béns immobles objecte de controvèrsia, ambdós concorren en el mateix pressupòsit de fet de l'obligació tributària corresponent a l'IBI de dits immobles, el que determina que quedin solidàriament obligats davant de l'Ajuntament de L'Hospitalet al complert compliment de totes les prestacions que correspongui. És per aquest motiu que, des de la separació del matrimoni fins l'any 2023, l'Ajuntament va girar la liquidació íntegra de

l'IBI a l'ex parella del recurrent. Tot i això, fent ús de la facultat que la legislació vigent estableix envers els supòsits en els que diversos subjectes concorren en el mateix pressupost de fet d'una obligació tributària, l'ex parella del recurrent sol·licità a la Unitat de Gestió Tributària de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat la divisió de la quota tributària de l'IBI en proporció a la seva respectiva quota de participació, unitat que va resoldre favorablement dita petició. Per aquest motiu, des de l'any 2024, l'Ajuntament de L'Hospitalet procedí a exigir la quota tributària corresponent a cadascun dels copropietaris atenent al respectiu percentatge de titularitat sobre els béns immobles afectats.

- Finalment, cal tenir present que els procediments tributaris i l'aplicació dels tributs s'ha de realitzar atenent al previst a l'art. 7 de la LGT envers les fonts del Dret Tributari i, per tant, al disposat a la Llei General Tributària, a les lleis pròpies de cada tribut i restants lleis que continguin disposicions en matèria tributària, així com en les disposicions reglamentàries dictades en desenvolupament de les anteriors i, de forma específica en l'àmbit local, per les corresponents ordenances fiscals. No hi ha dubte que la resolució dictada per la Unitat de Gestió Tributària de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat per la que s'acorda la divisió de la quota tributària de l'IBI entre el recurrent i la seva ex parella es fonamenta en la regulació continguda a la LGT, al seu desenvolupament reglamentari, al TRLRHL i a l'Ordre Fiscal reguladora de l'IBI de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat, respectant-se, escrupolosament, el sistema de fonts del Dret.

Així, si bé és cert que l'apartat segon de l'art. 233-23 del Codi Civil de Catalunya estableix que *“les despeses ordinàries de conservació, manteniment i reparació de l'habitatge, inclosos els de comunitat i subministres, així com els tributs i les taxes de meritació anual són a càrrec del cònjuge beneficiari del dret d'ús”*, aquesta previsió té efectes en l'àmbit civil i, per tant, en el marc de les relacions jurídiques sorgides entre les parts en aplicació del previst al conveni regulador de la separació matrimonial però, en cap cas, pot alterar la subjecció a un tribut segons l'establert a la normativa tributària. En aquest sentit, l'art. 17.5 de la LGT determina que *“els elements de l'obligació tributària no podran ser alterats per actes o convenis dels particulars, que no produiran efectes davant de l'Administració, sens perjudici de les seves conseqüències jurídic-privades”*.

En conseqüència, l'obligació continguda a l'art. 233-23 del Codi Civil de Catalunya ha de ser entesa en el marc de la relació de caire civil existent entre el recurrent i la seva ex parella arrel de la seva separació, amb independència de les obligacions que, des de la perspectiva tributària, poden ser atribuïdes a un o altre cònjuge o bé a ambdós de forma conjunta. En aquest context, l'Administració competent ha d'exigir el pagament dels tributs al subjecte determinat per la respectiva llei reguladora com a conseqüència de la realització del fet imposable legalment determinat, sens perjudici que dit obligat tributari pugui reclamar a l'altra part, posteriorment i en el context de la respectiva relació civil, l'import del tribut satisfet. Així, si la normativa reguladora de l'IBI preveu que el subjecte passiu és el titular d'un dret de propietat sobre un bé immoble, dita posició subjectiva no pot ser alterada

davant de l'Administració exactora, en aquest cas, l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat, de manera que aquesta exigirà el tribut a qui la norma tributària atribueix la condició de subjecte passiu. Per la seva banda, una vegada realitzat el pagament del tribut, l'art. 233-23 del Codi Civil de Catalunya permetria reclamar, en l'àmbit de la jurisdicció civil, el pagament del tribut satisfet a qui ostenta l'ús i gaudi del corresponent immoble.

2. Efectes tributaris derivats de l'alteració de la descripció cadastral d'un bé immoble

En els expedients de les resolucions econòmic administratives números 2/2024, 3/2024 i 4/2024 el contribuïent sol·licita la devolució d'ingressos indeguts corresponents a l'Impost sobre Béns Immobles dels exercicis 2017, 2018 i 2019, respectivament, al considerar que les liquidacions tributàries corresponents van ser realitzades atenent a un valor cadastral que no es correspon amb el real de l'immoble segons la posterior alteració de la descripció i valor cadastrals declarats per la Gerència Regional del Cadastre l'any 2019. En aquest context, la qüestió central de dits expedients consisteix en determinar si la resolució de la Gerència Regional del Cadastre en la que s'altera la descripció cadastral de l'immoble i, conseqüentment, el valor cadastral del mateix, té efectes retroactius en l'àmbit tributari i, per tant, afecta a les liquidacions de l'Impost sobre Béns Immobles anteriors a la data de dita resolució que no hagin prescrit.

El Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet de Llobregat estima el recurs en base als següents arguments:

- En primer lloc, cal tenir en compte que, des de la perspectiva de la gestió cadastral, la resolució dictada en el marc d'un procediment d'esmena de discrepàncies "(...) *tindrà efectivitat des del dia següent a la data en què el Cadastre hagués tingut constància documentada de la discrepància i es notificarà als interessats de conformitat amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària (...)*" (cfr. art. 18 del Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, en endavant, TRLCI). Així, el procediment previst a l'art. 18 TRLCI té per objecte l'actualització de les dades de les finques registrals a efectes de la seva valoració i la respectiva resolució dictada en el marc de dit procediment desplega els seus efectes a futur des del dia següent a la data en què el cadastre tingui constància de la discrepància. En aquest sentit, el Tribunal Suprem ha posat de relleu que

"No se trata de rectificar o corregir los actos administrativos, sino de actualizar datos de relevancia catastral, sean procedentes de errores o de falta originaria de información, en cuyo caso podría ser dudoso ese efecto irretroactivo in malam partem, aunque la vía de resarcimiento no puede ser en ningún caso la de otorgar eficacia retroactiva a la subsanación, en contra de la expresa declaración legal. En tales circunstancias, no cabe interpretar el art. 18 TRLCI contra su expreso tenor literal, y reconocer un carácter retroactivo que la norma no prevé, sino que expresamente prohíbe. Por lo demás, la previsión del art. 18 se mantendría incólume en caso de silencio de la ley al respecto, por aplicación del art. 2.3 del Código Civil,

conforme al cual "las leyes no tendrán efecto retroactivo, si no dispusieren lo contrario" (cfr. SSTS 646/2020 i 664/2020, de 3 de juny de 2020 i 1753/2023, de 21 de desembre de 2023)."

- Tot i això, la dualitat existent entre la gestió cadastral i la gestió tributària que afecta a l'Impost sobre Béns Immobles requereix determinar si la irretroactivitat derivada de l'art. 18 TRLCI en l'àmbit cadastral també és extensible a l'àmbit tributari, de manera que la modificació del valor cadastral de l'immoble derivada del procediment d'esmena de discrepàncies només es pugui tenir en compte en liquidacions futures i, per tant, envers fets imposables meritats des de dita modificació o bé es pugui aplicar retroactivament, envers exercicis no prescrits. Respecte aquesta qüestió, el Tribunal Suprem ha estat taxatiu en considerar que la irretroactivitat derivada de l'art. 18 TRLCI només desplega els seus efectes en l'àmbit cadastral i no envers l'àmbit tributari. Al respecte, ha destacat que

"(...) la irretroactividad a que nos referimos, derivada directamente del artículo 18 TRLCI, despliega sus efectos en el ámbito estrictamente catastral, no así en el tributario. Si la Administración sostiene a fortiori, en numerosos escritos procesales, la separación entre las potestades y funciones catastral y fiscal, como si se tratara de dos mundos diferentes e inconexos, no hay razón alguna para escoger por el contrario los casos en que, a favor de la Administración, tales mundos se entrecruzan o vinculan, para desdeñarlos en los demás supuestos (...).

El fundamento esencial de nuestra doctrina radica en que, si bien en el ámbito de la relación catastral, la subsanación de deficiencias se proyecta hacia el futuro (art. 18 TRLCI), no puede afirmarse, en modo alguno, que tal efecto se extienda y traslade como tal a efectos fiscales, esto es, que sea admisible que se determine la base imponible de un impuesto de un modo reconocidamente equivocado (no otra cosa es la subsanación de la superficie de las fincas afectadas), de donde resultarían consecuencias que alteran pilares sustentadores de la imposición (...).

(...) denegar la devolución de lo abonado en exceso, con el argumento de que los valores catastrales se rectifican sin efectos retroactivos, por aplicación del artículo 18 TRLCI, cuando se es consciente de que, como consecuencia del error fáctico de superficie —y, al reducirse ésta, de valor del inmueble— que ha sido rectificado se ha satisfecho una cuota superior a la debida, quebranta el principio de capacidad económica y, si consta —como aquí sucede—, un término de comparación válido, también el principio de igualdad, siempre que el error que se subsana ya existiera en los periodos a que se refieren los ingresos que se reputan indebidos" (cfr. FD 3r. SSTS 646/2020 i 664/2020, de 3 de juny).

Així mateix, envers la qüestió amb interès cassacional per a la formació de jurisprudència de les SSTS 1753/2023, de 21 de desembre i 73/2024, de 18 de gener de 2024, el Tribunal Suprem va un pas més enllà i determina que

- “2.1. Si el contribuyente discute en sede de “gestión catastral” –en tiempo y forma– los valores asignados a los inmuebles de su propiedad y obtiene una decisión firme que anula tales valores, ordenando efectuar nueva valoración, el ayuntamiento que ha girado el Impuesto sobre Bienes Inmuebles conforme a los valores declarados nulos no puede aducir la existencia de una dualidad del procedimiento para mantener la vigencia de esas liquidaciones.
- 2.2. La Hacienda Local, por tanto y en un supuesto como el que nos ocupa, precisamente por la vigencia en nuestro sistema fiscal de aquella dualidad, debe atemperarse a la decisión que adopte el órgano competente de “gestión catastral” y, si ésta es anulatoria de la valoración que le permitió girar el tributo, debe dejar sin efecto las liquidaciones correspondientes sin esperar a que se produzca una expresa modificación del padrón, a salvo su derecho, en los términos que legalmente procedan, a emitir nuevas liquidaciones conforme a los valores que, finalmente, sean declarados ajustados a Derecho”.

En conseqüència, no es pot admetre la licitud d'un deute tributari calculat en base a un valor cadastral que, amb posterioritat a la respectiva liquidació, ha estat declarat erroni per part de l'Administració. D'altra manera, la quantificació de l'impost i, en concret, la determinació de la seva base imposable, s'estaria realitzant atenent a un valor econòmic superior al que correspon i, per tant, el contribuent estaria abonant una quota tributària superior a la deguda, el que comporta un trencament de les premisses pròpies del principi de capacitat econòmica.

- Finalment, des de la perspectiva processal, cal indicar la idoneïtat del procediment de devolució d'ingressos indeguts previst a l'art. 221 LGT per recuperar l'excés de les quantitats indegudament ingressades a l'Ajuntament en concepte de l'Impost sobre Béns Immobles dels exercicis 2017, 2018 i 2019, no essent aplicable la previsió continguda a l'apartat tercer de l'esmentat article. És indubtable que la dualitat en la gestió de l'IBI comporta un desfament temporal entre l'emissió de la resolució per part de la Direcció Regional del Cadastre, la incorporació dels corresponents canvis al padró municipal i la liquidació de l'impost. Així, és habitual que dita liquidació s'hagi efectuat en base al valor cadastral inicial i no al valor corregit i que l'obligat tributari hagi procedit al seu pagament i no hagi impugnat directament la liquidació, de manera que aquesta esdevingui ferma pel transcurs del temps. Això és, precisament, el que succeí en el cas que porta causa dels expedients 2/2024, 3/2024 i 4/2024, en els que el contribuent pagà la liquidació de l'IBI que s'efectuà en base al valor cadastral inicial de l'immoble, tot i que, amb posterioritat, instà un procediment d'esmena de discrepàncies que finalitzà amb una resolució, l'any 2019, que disminuïa el valor cadastral que havia estat utilitzat per emetre la liquidació de l'IBI dos anys abans i que, per tant, ja era ferma. En aquest context, el Tribunal Suprem ha destacat que

“en estos impuestos de gestión compartida lo deseable sería que marcharan paralelamente y coordinadamente los trámites propios de la gestión catastral y tributaria, pero lo cierto, y es lo normal, es que se produzca un desfase temporal (...), de suerte que estando pendiente de resolver una impugnación contra la valoración catastral, no se suspende ni el dictado de

la liquidación, ni su cobro, y respecto de esta, de la liquidación, sería absurdo exigir su impugnación para evitar que adquiriera firmeza cuando resulta de todo punto inútil recurrir la liquidación por no responder el valor catastral, la base imponible, a la realidad, puesto que la Administración municipal, por esta dualidad de gestión catastral y tributaria, no podría dar otra respuesta que atenerse al valor dado en sede catastral aún su impugnación o cuestionamiento. No puede someterse al contribuyente a un peregrinaje impugnatorio que, además, es inútil, en tanto no compete resolver al Ayuntamiento el cuestionamiento del valor catastral. En este contexto adquiere todo su sentido la regla aplicada por la Sala de apelación, el cobro de la liquidación no se suspenderá en ningún caso, pero si la resolución relativa al acto censal afectase al resultado de la liquidación, aun siendo esta firme, que es lo que habitualmente sucederá por el natural desfase temporal cuando se cuestiona la realidad del valor catastral fijado, lo procedente es ajustar las liquidaciones giradas a la nueva realidad, al valor catastral corregido, con devolución de ingresos indebidos. Como bien indica la sentencia de apelación, en estos casos de gestión compartida, para la devolución de ingresos indebidos mediando actos firmes, no resulta necesario acudir a art. 221.3 de la LGT, sino que por la propia dinámica del sistema de gestión compartida, basta la solicitud de devolución de ingresos indebidos" (FD 9è STS 1753/2023, de 23 de desembre).

3. Suspensió del termini màxim per a dictar resolució de devolució d'ingressos indeguts. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte

En la reclamació econòmic administrativa 35/2022, el contribuent plantejava el seu desacord amb una resolució de data 3 de març de 2022, del Tinent d'Alcaldia de Planificació Estratègica i Economia, Joventut i Esports, en virtut de la qual es va decidir suspendre el termini màxim per a dictar la resolució relativa a dues sol·licituds de devolució d'ingressos indeguts de l'impost sobre béns immobles fins que fos ferma la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya derivada del recurs contenciós administratiu presentat en data 25 de febrer de 2022. En el seu posterior escrit d'al·legacions el contribuent explica altres fets que s'havien produït de forma paral·lela o amb posterioritat, afirmant que la reclamació s'havia quedat sense objecte i sol·licitant l'anul·lació de la suspensió acordada per l'Ajuntament.

Efectivament, com va reconèixer la pròpia reclamant, la reclamació econòmic administrativa havia quedat sense objecte, donat que la suspensió del termini màxim per a realitzar les devolucions va ser aixecat el 6 d'octubre de 2022 mitjançant resolució del Tinent d'Alcaldia d'Hisenda, TIC i Atenció Ciutadana.

En virtut del que s'ha exposat, aquest Tribunal econòmic administratiu de L'Hospitalet va acordar desestimar la reclamació econòmic administrativa interposada per pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la mateixa.

4. Efectes jurídics de valors cadastrals i ponència parcial declarats nuls

En 2025 el TEALH va tenir ocasió de pronunciar-se de nou en relació a un contribuent i un immoble sobre el qual ja s'havia pronunciat en reclamacions anteriors. Les reclamacions resoltes en 2025 van ser les núm. 8/2024 i 5/2025 que, a diferència d'altres resoltes amb anterioritat, van ser estimades.

En la resolució de la REA 8/2024, relativa a l'impost sobre béns immobles de 2024, aquest TEALH va manifestar que:

Si bé és cert que l'article 224.1, paràgraf tercer, de la Llei General Tributària de 17 de desembre de 2003 estableix que "Si la impugnació afecta un acte censal relatiu a un tribut de gestió compartida, no se suspèn en cap cas, per aquest fet, el procediment de cobrament de la liquidació que es pugui practicar", la darrera jurisprudència del Tribunal Suprem ha fixat de forma clara i contundent que l'administració que realitza la gestió tributària de l'impost sobre béns immobles, no pot desconèixer les resolucions fermes dictades en via administrativa, econòmic administrativa o contenciós administrativa a l'espera de que la Gerència Regional del Cadastre corresponent les executi. Així ho ha declarat en les seves sentències de 21 de desembre de 2023 (núm. 1753/2023, recurs 5519/2022) i 18 de gener de 2024 (núm. 73/2024, recurs 6341/2022).

Afegint que, en la darrera sentència esmentada, de 18 de gener de 2024, el Tribunal Suprem va reiterar la jurisprudència fixada en sentències anteriors quan manifesta que:

6.1. *El principio de buena administración, implícito en la Constitución (artículos 9.3 y 103), proyectado en numerosos pronunciamientos jurisprudenciales, y positivizado, actualmente, en nuestro Derecho común (artículo 3.1.e) de la Ley 40/2015), y en el Derecho de la Unión Europea (artículos 41 y 42 de la Carta de Derechos Fundamentales de la Unión), impone a la Administración una conducta lo suficientemente diligente como para evitar definitivamente las posibles disfunciones derivadas de su actuación, o aquellas que den lugar a resultados arbitrarios, sin que baste al respecto la mera observancia estricta de procedimientos y trámites.*

Tal principio reclama, más allá de ese cumplimiento estricto del procedimiento, la plena efectividad de las garantías y derechos reconocidos legal y constitucionalmente y ordena a los responsables de gestionar el sistema impositivo (en nuestro caso), es decir, a la propia Administración Tributaria, observar el deber de cuidado y la debida diligencia para su efectividad y la de garantizar la necesaria protección jurídica de los ciudadanos, impidiendo situaciones absurdas, que generen enriquecimiento injusto o, también, que supongan una tardanza innecesaria e indebida en el reconocimiento de los derechos que se aducen.

6.2. *Una Administración que "sirve con objetividad los intereses generales" —como nuestra Constitución proclama— y que debe atemperarse al indicado principio de buena administración*

no puede desconocer, amparándose en la estricta rigidez de la existencia de una dualidad procedimental entre gestión catastral y gestión tributaria, que una liquidación tributaria es, claramente, contraria a Derecho porque ha utilizado como base imponible un parámetro —un determinado valor catastral, en nuestro caso— que ha sido declarado contrario a Derecho por el órgano competente (en el seno de la “gestión catastral”).

...

Cabría afirmar, por tanto, que las liquidaciones que constituyen el objeto del proceso ostentaban una firmeza condicionada, esto es, estaban sujetas al resultado de la impugnación catastral que el mismo contribuyente había deducido —con conocimiento de la Corporación— ante el órgano competente de la gestión catastral.

Podría incluso afirmarse que hubiera resultado exigible para la Hacienda Local —por mor de aquel principio de buena administración— revocar de oficio sus liquidaciones de IBI cuando ha tenido constancia indubitada de que la base imponible sobre la que se giraron era errónea.

...

Recapitulación final en relación con la cuestión con interés casacional objetivo para la formación de jurisprudencia descrita en el auto de admisión.

...

“2.1. Si el contribuyente discute en sede de “gestión catastral” —en tiempo y forma— los valores asignados a los inmuebles de su propiedad y obtiene una decisión firme que anula tales valores, ordenando efectuar nueva valoración, el ayuntamiento que ha girado el Impuesto sobre Bienes Inmuebles conforme a los valores declarados nulos no puede aducir la existencia de una dualidad del procedimiento para mantener la vigencia de esas liquidaciones.

2.2. La Hacienda Local, por tanto y en un supuesto como el que nos ocupa, precisamente por la vigencia en nuestro sistema fiscal de aquella dualidad, debe atemperarse a la decisión que adopte el órgano competente de “gestión catastral” y, si ésta es anulatoria de la valoración que le permitió girar el tributo, debe dejar sin efecto las liquidaciones correspondientes sin esperar a que se produzca un expresa modificación del padrón, a salvo su derecho, en los términos que legalmente procedan, a emitir nuevas liquidaciones conforme a los valores que, finalmente, sean declarados ajustados a Derecho.”

Pels motius exposats, la REA 8/2024 va ser estimada pel TEALH al tenir en compte que, amb posterioritat a la presentació d'aquesta REA, la resolució del Tribunal Económico-Administrativo Central de 28 de novembre de 2024 era ferma i va deixar sense efecte el valor cadastral de l'immoble. Per tant, les liquidacions de l'impost sobre béns immobles i el tribut

metropolità de 2024 havien de ser anul·lades, amb devolució si els imports estiguessin pagats, sense perjudici que es facin noves liquidacions per l'Ajuntament d'acord amb el valor cadastral que fixi la Gerència Territorial del Cadastre de Catalunya.

En l'altre reclamació, la núm. 5/2025, el resultat va ser el mateix, estimatori pel contribuent, pels mateixos motius de la reclamació 8/2024, doncs, en aquest cas, les dues resolucions del Tribunal Econòmic-Administrativo Central eren fermes ja que no havien estat recorregudes davant de l'Audiència Nacional.

3.1.2. Ordenança fiscal núm. 1.03 reguladora de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana

1. Inexistència d'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana: no realització del fet imposable

L'expedient de la resolució econòmic administrativa 4/2025 porta causa de l'autoliquidació presentada pel contribuent en concepte de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana (en endavant IIVTNU) l'any 2017 com a conseqüència de la transmissió d'un bé immoble de la seva propietat, i de la posterior sol·licitud de rectificació de la mateixa per entendre que dita transmissió no suposà cap increment de valor susceptible de ser sotmès a tributació donat que el valor d'adquisició de dit immoble va ser superior al posterior valor de transmissió del mateix.

A mitjans de 2020, un Jutjat del Mercantil dictà una interlocutòria declarant en estat de concurs voluntari al contribuent, procedint a tramitar el corresponent procediment concursal fruit del qual, a principis de 2021, es va reconèixer a l'obligat tributari l'exoneració del passiu insatisfet a causa d'un concurs de creditors en la modalitat prevista a l'art. 491.1 del Text Refós de la Llei Concursal. En base a dita interlocutòria, l'Ajuntament de L'Hospitalet dictà resolució en la que s'acordava el fraccionament de la liquidació de l'Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana esmentat al paràgraf anterior, en dues parts iguals, anul·lant la corresponent al crèdit ordinari i mantenint la del crèdit privilegiat general envers el que continuà el procediment recaptatori.

L'obligat tributari impugnà dita resolució basant-se en la prescripció del dret de l'Administració a exigir el pagament d'un deute tributari al haver transcorregut més de quatre anys des de la finalització del termini voluntari de presentació i pagament de l'impost.

Això no obstant, a mitjans de 2025, el Tinent d'Alcaldia de l'Ajuntament de L'Hospitalet dictà una resolució en la que estimava la sol·licitud presentada pel contribuent l'any 2017, entenent acreditada la inexistència d'un increment de valor susceptible de generar obligació tributària alguna envers l'IIVTNU. En concret, en aplicació de la doctrina del Tribunal Constitucional (SSTC núm. 59/2017, d'11 de maig; 126/2019, de 31 d'octubre i 182/2021, de 26 d'octubre) i del Tribunal Suprem (STS núm. 1163/2018, de 9 de juliol), l'Ajuntament entén que el cas plantejat pel contribuent és una situació no consolidada envers la que resulta procedent estimar la sol·licitud de rectificació de l'autoliquidació

formulada per l'interessat l'any 2017 i deixar sense efectes l'autoliquidació presentada en el seu moment havent quedat acreditada la no realització del fet imposable del tribut per inexistència d'un increment de valor susceptible d'imposició.

En aquest context, aquest Tribunal procedeix a declarar la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació econòmic administrativa presentada pel contribuent.

3.1.3. Ordenança fiscal núm. 2.03 reguladora de la taxa per la recollida d'escombraries del comerç, la indústria i les activitats professionals

1. Devolució d'ingressos de l'AEAT amb retenció per deutes de taxa municipal

En la reclamació 13/2019, el contribuent plantejava el seu desacord amb la desestimació d'una petició de devolució d'ingressos en virtut d'una resolució del 5 de març de 2019 del Director de l'Òrgan de Gestió Tributària. Aquesta petició de devolució tenia el seu origen en una comunicació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària (AEAT) per la qual s'informava a la reclamant de la devolució de l'impost sobre Societats de 2016, amb una retenció de 1051,36 € per deutes amb l'Ajuntament de L'Hospitalet. Aquests deutes corresponien a la Taxa per la recollida d'escombraries del comerç, la indústria i les activitats professionals dels exercicis 2013 a 2016.

En la resolució de la reclamació, el TEALH va reproduir l'article 221 de la Llei General Tributària, remarcant a continuació que:

De la lectura d'aquest article es desprèn que només en els supòsits de l'apartat 1 (duplicitat, quantitat pagada superior a l'import a ingressar o pagament de quotes prescrites) la devolució es pot demanar directament, sense necessitat d'una resolució prèvia que reconegui el dret a la devolució. El supòsit objecte d'aquesta reclamació no coincideix amb cap dels tres casos esmentats.

En la resta de casos la devolució només podrà prosperar si l'obligat tributari disposa d'un acte, resolució o sentència que reconegui el dret a aquesta devolució. Com assenyala l'apartat tres de l'article transcrit, no és possible obtenir una devolució d'actes fermes i consentits. Així ho han corroborat gran quantitat de sentències del Tribunal Suprem, entre d'altres, les de 17 de desembre de 2002, 20 de gener i 16 de març de 2004, i 10 de gener de 2007.

En el present cas, ens trobaven amb actes fermes i consentits per la reclamant, motiu pel qual no era possible estimar la seva reclamació.

La compensació feta per l'AEAT es produeix quan els deutes per la taxa estan ja en període executiu. I quan un deute es troba en el període executiu, ja no és possible discutir el fons de l'assumpte,

com pretenia la reclamant, de conformitat amb els articles 167.3 i 170.3, de la Llei General Tributària abans esmentada.

Així ho va corroborar la secció 2a de la Sala 3a del Tribunal Suprem, en la seva sentència de 15 de març de 2012, recurs 5395/2008.

3.2. Informes emesos a petició de l'Ajuntament de L'Hospitalet

Pel que fa a la tercera de les funcions que l'article 137.1 de la Llei reguladora de les Bases del Règim Local atribueix als òrgans encarregats de resoldre les reclamacions econòmiques administratives, es posa de manifest que, al llarg de l'any 2025, el Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet ha rebut l'encàrrec, per part dels òrgans municipals competents en matèria tributària d'elaborar un informe en relació a un contribuent que va recórrer els acords de la Gerència Regional del Cadastre de Catalunya d'alteració de la descripció i valoració cadastral d'uns immobles. Aquest informe va ser emès pel TEALH en data 29 d'abril de 2025.

3.3. Dictamen sobre projectes d'ordenances fiscals

3.3.1. Ordenança Fiscal núm. 2.14 - reguladora de la taxa per la prestació de serveis municipals de salut

En relació a les modificacions proposades sobre aquesta ordenança fiscal, el TEALH va fer les següents observacions:

PRIMERA. *Cal assenyalar en primer lloc que la competència del Tribunal es limita a l'anàlisi jurídic de les modificacions sotmeses a dictamen, restant fora de la seva competència l'estudi del contingut dels preceptius informes tècnic econòmics.*

SEGONA. *Sempre que examinem la regulació d'una taxa, s'han de tenir presents les següents limitacions legals:*

En primer lloc, les derivades de la regulació continguda als articles 20 a 27 i 57 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, les derivades de la Llei General Tributària de 17 de desembre de 2003 i supletòriament, les derivades de la Llei de taxes i preus públics de 13 d'abril de 1989, per disposició expressa de l'article 9.2 d'aquesta darrera disposició.

En segon lloc, la regulació dels preus públics continguda als articles 41 a 47 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, doncs en determinats casos no és possible l'exigència d'una taxa sinó d'un preu públic, per exemple quan el servei o activitat també es desenvolupa en el municipi pel sector privat.

l, en tercer lloc, la regulació de les prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari continguda a l'article 20.6 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, i a la disposició addicional primera de la Llei General Tributària de 17 de desembre de 2003, doncs en determinats casos no és possible l'exigència d'una taxa sinó d'una prestació patrimonial de caràcter públic no tributari, per exemple, quan l'activitat o servei prestat és coactiu i es realitza per gestió indirecta (concessió) o gestió directa amb personificació privada (empresa municipal o entitat pública empresarial).

TERCERA. *En relació a les propostes de modificació de l'article 2 de l'ordenança objecte d'aquest dictamen, regulador del fet imposable de la taxa, no es fa cap observació negativa per part d'aquest TEALH doncs l'ajuntament és lliure per fixar, o no, l'establiment d'una taxa per determinats serveis. En aquest sentit, la llista de supòsits freqüents continguda a l'article 20.4 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, és una llista oberta, no tancada, si bé, com ha recordat el Tribunal Suprem en diverses sentències, s'ha d'apreciar en altres supòsits una substancial semblança jurídica amb els supòsits enumerats en aquesta llista.*

En el present cas, no és contrari a l'ordenament jurídic l'eliminació del supòsit de reposició gàbia/trampa.

Per altra banda, és correcta l'eliminació de tots aquells supòsits que han passat a ser considerats preus públics, com és el cas dels serveis de laboratori, o que han deixat d'existir per la creació del registre d'animals de companyia de la Generalitat de Catalunya (ANICOM).

Pel que fa a la clarificació de les activitats derivades del control sanitari d'activitats i immobles, i dels serveis derivats del control dels animals potencialment perillosos, es considera positiva l'esmentada clarificació.

QUARTA. *En relació a les propostes de modificació de l'article 3 de l'ordenança objecte d'aquest dictamen, regulador de l'obligació de contribuir (meritació), és coherent amb les modificacions proposades de l'article 2, i no contrari a l'ordenament jurídic, eliminar les referències al cens municipal d'animals de companyia ja que la Generalitat de Catalunya ha creat el registre d'animals de companyia (ANICOM).*

Per altra banda, especificar que en el supòsit de les autoritzacions sanitàries per a la pràctica de les activitats de tatuatge, pírcing i micropigmentació, la regulació de que la taxa es meritara quan se sol·liciti l'autorització, és conforme amb l'article 26.1.b del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals,

...

CINQUENA. En relació a les propostes de modificació de l'article 4 de l'ordenança objecte d'aquest dictamen, regulador del subjecte passiu, és coherent amb les modificacions proposades de l'article 2 i no contrari a l'ordenament jurídic que el paràgraf segon de l'article 4 faci referència als propietaris i/o posseïdors dels animals que sol·licitin la llicència municipal per a la tinença de gossos potencialment perillosos.

SISENA. En relació a les propostes de modificació de l'article 6 de l'ordenança objecte d'aquest dictamen, regulador de les tarifes de la taxa, és coherent amb les modificacions ja analitzades d'articles anteriors i no contraries a l'ordenament jurídic l'eliminació de la tarifa de reposició de gàbia/trampa (tarifa 1.4), dels serveis de laboratori (tarifa 2), així com modificar la del cens d'animals de companyia (tarifa 5).

Pel que fa a la tarifa 3.2 (Servei d'inspecció sanitària) es diu a la memòria de la proposta de modificació que es proposa unificar les tarifes 3.2.1. (1a inspecció + comprovació si s'escau) i 3.2.2. (2a inspecció i següents. Per inspecció) en una única tarifa anomenada 2a inspecció i successives. Si es vol "unificar", no queda clar el motiu de quedar exclosa la primera inspecció.

Ara bé, si conscientment es vol deixar sense tributació la primera inspecció, aleshores la nova redacció proposada ja és correcta.

Per últim, en coherència amb la supressió de determinades tarifes, és correcta la nova reordenació de l'article de les tarifes, passant de 5 apartats a 3 apartats.

SETENA. Per últim, en relació a la disposició final de l'ordenança, en la proposta es fixa com data d'entrada en vigor l'1 de gener de 2026; per contra, en la memòria no es fixa cap data concreta.

Qualsevol de les dues opcions són correctes jurídicament, sempre i quan s'hagin fet tots els tràmits que estableixen els articles 15 a 19 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, i s'hagi publicat el text íntegre de la nova ordenança en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona abans de la seva entrada en vigor.

No obstant, es recomana, per facilitar la gestió i aplicació de l'ordenança, fer coincidir la seva entrada en vigor amb el primer dia de l'exercici, és a dir, l'1 de gener de 2026.

VUITENA. Com ja s'ha fet en altres dictàmens sobre ordenances fiscals, s'aconsella la introducció d'una nova disposició addicional primera per evitar possibles conflictes derivats de canvis legislatius dins de l'exercici, amb el següent redactat:

Les modificacions produïdes per la Llei de pressupostos generals de l'Estat o qualsevol altre norma de rang legal que afectin qualsevol element de la present taxa seran d'aplicació automàtica dins l'àmbit d'aquesta Ordenança.

4.

Activitats de difusió institucional

A més de l'activitat realitzada en compliment de les tres funcions legals abans esmentades (article 137 de la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local), el Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet desenvolupa cada any altres activitats específiques, dirigides especialment a la relació institucional i la col·laboració amb altres òrgans. En aquest sentit, el TEALH sempre ha realitzat una activitat de difusió institucional, que es recull en la Memòria anual. Concretament, des de la seva constitució l'any 2012, el TEALH ha participat a totes les edicions del *Encuentro Nacional de Órganos Económico-Administrativos Municipales*. Aquestes trobades constitueixen un espai d'anàlisi i debat sobre les principals qüestions jurídica tributàries que incideixen en l'activitat del Tribunal. La participació del TEALH en aquestes Trobades d'òrgans econòmic administratius municipals és coherent amb la finalitat que té el TEALH de formació i millora contínues en l'exercici de les seves funcions. L'any 2025 no s'han celebrat aquestes jornades.

A més, el TEALH ha continuat mantenint la relació institucional amb la resta d'òrgans econòmic administratius municipals i el seu President ha participat en les jornades o actes següents:

- Participació en el XXV Curso de Inspección y actualidad tributaria local celebrat a Alacant el 13 i 14 de novembre de 2025, organitzat per Asociación Nacional de Inspectores de Hacienda Pública Local (ANIHPL) i Suma. Gestión Tributaria. Diputación de Alicante, en la taula sobre la conflictivitat de la Taxa de Residus.
- Participació en la Jornada de Magistrats organitzada per l'Associació espanyola d'assessors fiscals (AEDAF-Catalunya) el 9 d'octubre de 2025, sobre temes d'actualitat tributària.
- Docència en els màsters de fiscalitat (tributs locals) organitzats per la Universitat de Barcelona (UB), Universitat Oberta de Catalunya (UOC), Universidad a Distancia de Madrid/Centro de Estudios Financieros de Barcelona (UDIMA/CEF), Col·legi de l'Advocacia de Barcelona i en la sessió del 22 de juny de 2025 del Màster de Dret Immobiliari del mateix Col·legi.
- Impartició del Cours sobre revisió d'actes tributaris locals en via administrativa, organitzat per Tributs de Catalunya-Secretaria d'Hisenda del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya.
- Impartició del Cours sobre els procediments de revisió en l'àmbit de la recaptació, organitzat per l'Agència Tributària de Catalunya.

5.

Observacions i suggeriments

D'acord amb l'apartat 11 de l'article 10 del Reglament Orgànic del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet, el TEALH compte amb l'obligació de presentar davant el Ple municipal, dins del primer trimestre de l'any, la seva Memòria anual. Segons l'esmentada normativa, el document de la memòria ha de recollir les observacions derivades de les funcions exercides i incorporar els suggeriments que es consideren oportuns per millorar el funcionament dels serveis sobre els quals el Tribunal té competències.

En compliment del precepte anteriorment citat, es presenten a continuació les observacions següents:

1. En relació a la identificació dels documents que integren l'expedient electrònic, seguint el camí de l'any anterior, es constata una tendència en general positiva en la identificació dels documents electrònics que formen part dels expedients administratius tramesos al Tribunal mitjançant la plataforma AUPAC. Es vol destacar i agrair l'esforç realitzat pels equips implicats, que contribueix de manera significativa a aquest procés.
2. Tret d'alguna excepció, els expedients arriben al Tribunal correctament, en temps i forma, fet que facilita una tramitació ordenada i eficient de les reclamacions. Així mateix, cal destacar que la resposta dels diferents departaments municipals davant les sol·licituds d'informació complementària formulades pel Tribunal és absolutament escrupolosa, diligent i completa, circumstància que es valora molt positivament i que contribueix de manera decisiva al bon funcionament del procediment i a l'efectiva garantia dels drets de les persones administrades.
3. Des del TEALH es manifesta la conveniència de tenir notícia de qualsevol reclamació presentada des del moment de la seva entrada en el registre de l'Ajuntament, amb independència de la seva remissió en el termini màxim d'un mes tal com estableix l'article 44.1 del Reglament Orgànic del TEALH.
4. Finalment, cal posar de manifest la conveniència de reforçar el Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet mitjançant l'adscripció d'un tècnic mitjà atesa la complexitat tècnica i jurídica dels expedients tramitats, la qual exigeix un nivell d'anàlisi especialitzat que fa necessari disposar de suport tècnic qualificat.

Cal assenyalar que fins al moment aquestes tasques de control i seguiment dels expedients han estat assumides per l'auxiliar tècnic de gestió adscrita al Tribunal, que ha vingut

desenvolupant funcions que excedeixen les pròpies de la seva categoria professional. Aquesta circumstància posa de manifest la necessitat de revisar l'adequació del lloc de treball a les funcions efectivament exercides, amb la corresponent actualització de la categoria professional i del reconeixement retributiu que se'n deriva.

6.

Dades estadístiques 2025

6.1. Entrada de reclamacions econòmic administratives

ENTRADA REA PER CONCEPTE	2021	2022	2023	2024	2025
IMPOST SOBRE BÉNS IMMOBLES	4 (17,39%)	4 (5,63%)	2 (10,53%)	7 (77,78%)	2 (22,22%)
IMPOST SOBRE ACTIVITATS ECONÒMIQUES	1 (4,35%)				
IMPOST SOBRE L'INCREMENT DE VALOR DELS TERRENYS DE NATURALES A URBANA	12 (52,17%)	62 (87,32%)	5 (26,31%)	2 (22,22%)	1 (11,11%)
IMPOST SOBRE CONSTRUCCIONS, INSTAL·LACIONS I OBRES					1 (11,11%)
RECAPTACIÓ EXECUTIVA PER MULTES DE TRÀNSIT	6 (26,09%)	3 (4,23%)	10 (52,63%)		1 (11,11%)
RECAPTACIÓ EXECUTIVA (ALTRES)		2 (2,82%)	2 (10,53%)		1 (11,11%)
TAXA ESCOMBRARIES					3 (33,33%)
TOTALS	23 (100%)	71 (100%)	19 (100%)	9 (100%)	9 (100%)

ENTRADA REA PER PROCEDIMENT DE TRAMITACIÓ	2021	2022	2023	2024	2025
ABREUJAT	17 (73,91%)	67 (94,37%)	17 (89,47%)	7 (77,78%)	7 (77,78%)
ORDINARI	6 (26,09%)	4 (5,63%)	2 (10,53%)	2 (22,22%)	2 (22,22%)
TOTALS	23 (100%)	71 (100%)	19 (100%)	9 (100%)	9 (100%)

ENTRADA REA PER CONCEPTE I ANY	Any														TOTAL 2012- 25
	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	
EXEC. GARANTIA							1								1
GARANTIA			1												1
IAE	1									1					2
IBI	3	4	3	1	3	3		1	3	4	4	2	7	2	40
ICIO	1	1	1											1	4
IIVTNU	5	3	15	12	10	5	19	33	13	12	62	5	2	1	197
IIVTNU+SANCIO IIVTNU			1												1
IVTM		1													1
LIQ.TRIB. METROPOLITÀ								1							1
QUOTA URB.			1												1
RECAP.ALTRES					1	1	3								5
RECAP. EXECUTIVA								1	2		2	2		1	8
RECAP.MULTES	49	49	45	25	19	7	12	8	29	6	3	10		1	263
RECAPTACIÓ TRIBUTS				1											1
SANCIO IIVTNU			3				2	2							7
TAXA APR. ESP. PÚBL.	1		2			2	4	4	4						17
TAXA LLIC. 1a OCUP		1													1
TAXA REC ESCOMBR.								1						3	4
TAXA SOL,VOL,SUBSOL						3									3
TAXA TELEFONIA	4														4
TOTAL	64	59	72	39	33	21	41	51	51	23	71	19	9	9	562

6.2. Resolució de reclamacions econòmic administratives

REA RESULTES PER CONCEPTE	2025
IMPOST SOBRE BÉNS IMMOBLES	7 (77,78%)
TAXA D'ESCOMBRARIES	1 (11,11%)
RECAPTACIÓ EXECUTIVA	1 (11,11%)
TOTALS	9 (100%)

REA RESULTES PER PROCEDIMENT	2025
ABREUJAT	6 (66,66%)
ORDINARI	3 (33,33%)
TOTALS	9 (100%)

REA RESULTES PER SENTIT DE LA RESOLUCIÓ	2025
ESTIMADES	5 (55,55%)
DESESTIMADES	3 (33,33%)
INADMESES PER MANCA DE COMPETÈNCIA	1 (11,11%)
TOTALS	9 (100%)

* A 31 de desembre de 2025 hi havia 11 reclamacions econòmic administratives pendents de resolució. D'aquestes 11, a 31 de desembre, el TEALH només tenia constància de 8, ja que, tot i que les altres 3 havien estat presentades a l'Ajuntament al desembre de 2025, la seva entrada formal al registre del TEALH es va produir l'any 2026.

6.3. Recursos contenciosos administratius

RECURSOS CONTENCIOSOS ADMINISTRATIUS PRESENTATS	Any 2025	2012-2025
CONTRA RESOLUCIONS DEL TEALH	4	58 (75,33%)
CONTRA DESESTIMACIONS PRESUMPTES PER SILENCI ADMINISTRATIU	0	19 (24,67%)
TOTALS	4	77 (100%)

SENTÈNCIES EMESES PELS TRIBUNALS EN ELS RECURSOS CONTENCIOSOS ADMINISTRATIUS	Any 2025	2012-2025
DESESTIMATÒRIES (CONFIRMEN RESOLUCIÓ DEL TEALH)	0	26 (36,11%)
ESTIMATÒRIES (REVOQUEN RESOLUCIÓ DEL TEALH)	0	22 (30,56%)
ESTIMATÒRIES PARCIALS (REVOQUEN PARCIALMENT RESOLUCIÓ DEL TEALH)	1	2 (2,78%)
DESISTIMENT	0	6 (8,33%)
SATISFACCIÓ EXTRA PROCESSAL	0	7 (9,72%)
PÈRDUA SOBREVINGUDA DE L'OBJECTE DE RECURS	0	9 (12,50%)
TOTALS	1	72 (100%)

* A 31 de desembre de 2025 resten pendents de resolució judicial quatre recursos presentats contra resolucions del Tribunal Econòmic Administratiu de L'Hospitalet.

